تأخیر نمودن ثروتمند برای ادای بدهی اش، ظلم است؛ و چون یکی از شما برای دریافت طلبش به شخص توانگری حواله داده شد، بپذیرد و به او مراجعه کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَطْلُ الغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيءٍ فَلْيَتْبَعْ»: «تأخیر نمودن ثروتمند برای ادای بدهی اش، ظلم است؛ و چون یکی از شما برای دریافت طلبش به شخص توانگری حواله داده شد، بپذیرد و به او مراجعه کند».
[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر یکی از آداب معامله می باشد. چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم به بدهکار امر می کند بدهی اش را به خوبی بپردازد و طلبکار را توصیه می کند، طلبش را به خوبی مطالبه کند. و بیان می کند که چون طلبکار طلبش را طلب کند یا با اشاره یا قرینه ای این مساله را به بدهکار بفهماند، بدهکاری که قادر به پرداخت بدهی هست، نباید در پرداخت بدهی اش تاخیر کند که اگر تاخیر کند، ظلمی در حق طلبکار می باشد؛ و نباید بدون عذر، طلب طلبکار را به تعویق بیاندازد. و این ظلم زمانی از بین می رود که بدهکار، طلبکار را به فرد ثروتمندی حواله کند که وصول طلبش از او آسان است؛ در این صورت طلبکار باید حواله ی مذکور را قبول کند. و به این ترتیب به خوبی می تواند طلبش را وصول کند و بدهکار هم به آسانی آن را پرداخت کند و در آن ظلمی متوجه طلبکار نگردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6141